

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupený Mgr. Ing. Tomášem Oborným, advokátem se sídlem Vrázova 1324/40, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o žalobě ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 21/2020, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Krajský soud v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterou se domáhal ochrany před nečinností žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 10. 2. 2020, čj. 65 A 7/2020-5, postoupil věc k projednání a rozhodnutí Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Příslušnost městského soudu je podle krajského soudu dána v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. na základě sídla žalovaného. Pro případ nečinnostních žalob neobsahuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zvláštní ustanovení o místní příslušnosti.

[3] Městský soud vyjádřil dne 29. 5. 2020 nesouhlas s postoupením věci a podle § 7 odst. 6 s. ř. s. předložil věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Nesouhlasí se závěrem o absenci zvláštní úpravy místní příslušnosti, neboť na věc dopadá úprava obsažená v § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Dané ustanovení bylo do zákona vloženo novelou č. 314/2015 Sb. s účinností od 18. 12. 2015. Žalobce byl v den podání žaloby hlášen k pobytu na adrese uvedené v žalobě (viz záhlaví tohoto usnesení), která se nachází v obvodu krajského soudu. Poukázal na to, že tentýž senát krajského soudu rozhodl rozsudkem ze dne 12. 5. 2020, čj. 65 A 32/2020-33, o jiné nečinnosti žalobě ve věci totožných účastníků řízení týkající se vydání povolení k trvalému pobytu, aniž by ji postupoval městskému soudu.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je místně příslušný je k projednání a rozhodnutí věci v dané věci krajský soud.

[5] Určení místní příslušnosti správního soudu je obecně upraveno v § 7 odst. 2 s. ř. s. věta první, podle kterého *„nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.“* Tímto zvláštním zákonem, který má před obecným pravidlem přednost, je v projednávané věci městským soudem odkazovaný § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2014, čj. Nad 315/2014-24). Dle daného ustanovení je k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (vyjma rozhodnutí o správním vyhoštění, o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, o zajištění, o prodloužení doby trvání zajištění, o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a o přestupku) *„místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost.“* K řízení o žalobě je tak místně příslušný krajský soud: 1) v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; 2) jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje; 3) v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, čj. Nad 18/2015-80, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, čj. 2 As 241/2018-12), popř. krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec splnit po vstupu na území ohlašovací povinnost, pokud pobývá v zahraničí.

[6] V nyní posuzované věci je zcela bezpředmětné, že se v obvodu městského soudu nachází sídlo žalovaného, který měl ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. nevydáním rozhodnutí v zákonné lhůtě zasáhnout do práv žalobce. Pro posouzení místní příslušnosti soudu je ve smyslu § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců ve shodě s vyjádřeným nesouhlasem městského soudu podstatné, kde je žalobce (cizinec) v den podání žaloby hlášen k pobytu. Nejvyšší správní soud z výpisu z registru obyvatel (ROB) a evidence cizinců (AISC) zjistil, že žalobce má na území ČR hlášen pobyt na adrese, kterou uváděl v žalobě, tedy K., O., tedy v obvodu Krajského soudu v Ostravě podle přílohy č. 2 a 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Na základě všech uvedených skutečností a v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. Nejvyšší správní soud rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 6 A 21/2020 je místně příslušný Krajský soud v Ostravě.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2020

Milan Podhrázký

Nad 83/2020

předseda senátu